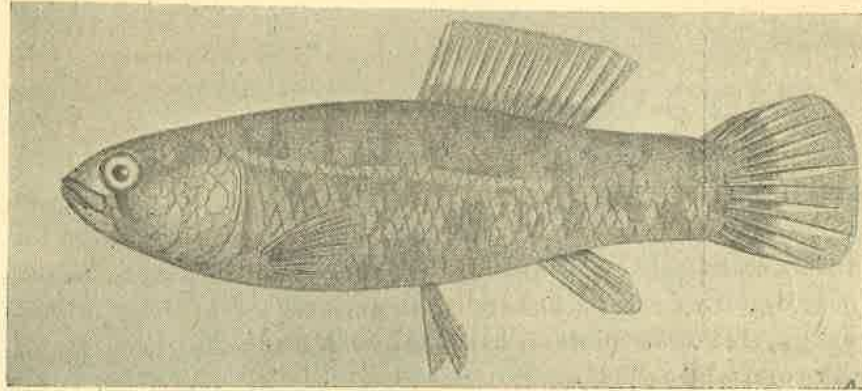


... da pravljenje mušica za lov riba, osobito salmonida, nije porijeklom iz Engleske, kao iz zemlje u kojoj je štampana najstarija knjiga o udičarenju. Naprotiv već Aelijan, rimski pisac prije gotovo 2000 godina, opisuje kako ljudi u današnjoj Grčkoj (neki historičari misle da on opisuje rječicu Bistricu u Grčkoj) love ribe udicama na kojima su načinili šarene mušice od crvene vune i perja.

... da Jadransko more ima daleko više ribljih vrsta nego naše slatke vode. Jadransko more je poznato po bogatstvu vrsta, ali to ne znači i po bogatstvu ribe. Zbog lakšeg pamćenja: Jadran ima toliko ribljih vrsta koliko godina ima dana —

U našim slatkim vodama ne živi ni polovica toga broja. U rijekama i jezerima imamo oko 160 ribljih vrsta.



Crnka ili rapa

... da ima veoma malo ljudi, koji poznaju sve naše slatkovodne ribe, no najmanje ćete naći takvih

koji poznaju rapu ili crnku (*Umbra krameri*) tu našu veoma rijetku ribu iz Dunavskog sliva.

## BIBLIOGRAFIJA

### REZULTATI ČETVEROGODIŠNJEG MARKIRANJA PASTRVA NA RIJECI GACKOJ

Glasnik Biološke sekcije HPD, T. 4—6, 1953. (Zagreb, Ilica 16/III) donijeo je štampani rad Zdravka Talera pod gornjim naslovom, sa 4 slike i 7 tablica.

Svrha opisanog markiranja je bila, da se eksperimentalno dokaže neobično brzi i jaki tempo rasta pastrva u rijeci Gackoj, nadalje da se dobiju i obrade što točniji i sigurniji podaci za težinski i dužinski prirast, a ujedno da se prikupe i drugi podaci za poznavanje biologije pastrva.

Rad obuhvaća slijedeća poglavlja: 1. Historijat i svrha markiranja. 2. Način markiranja. 3. Ocjena dobivenih podataka i pokazani težinski prirast. 4. Dužinski prirast. 5. Podaci o spolnom sazrijevanju. 6. Međusobni brojevi odnos pastrva raznih dužina i težina. 7. Seljenje markiranih pastrva. 8. Zaključak. Literatura.

Svrha markiranja je postignuta, jer je eksperimentom dokazano, da je tempo rasta i prirast pastrva u Gackoj veoma velik te iznosi u prosjeku 647.49 grama godišnje. Najveći pokazani godišnji prirast utvrđen je kod jedne pastrve u visini od 1.572.60 grama, dok je kod još četiri primierka prirast bio također preko 1000 grama godišnje. Velika većina ostalih markiranih pastrva pokazala je prirast od 300 do 900 g, što dobro prikazuje i izračunati srednjak od 647.49 g.

Trajanje opažanja kod pojedinih pastrva od časa markiranja do časa ponovnog ulova iznosi najmanje 81 a najviše 826 dana, a pošto su markirane pastrve raznih veličina to postignuti rezultati po raznolikosti krupnoće i po različitom trajanju opažanja daju veoma bogat i sadržajan materijal. Autor je taj materijal analizirao i iznio rezultate u ovom radu.

Prema stručnoj i naučnoj literaturi i prema opažanjima i iskustvima sa drugih voda, prosječni težinski prirast pastrva obično iznosi 66 do 133 grama godišnje. Stoga je ovakav upravo ogroman prirast na Gackoj osobita i rijetka pojava, sa naučnog gledišta značajna, a sa ekonomskog gledišta veoma korisna i prikladna za obilno iskorištavanje. Njen uzrok leži u osobitim hidrografskim, klimatskim, faunističkim, prostornim, prehranbenim i drugim povoljnim faktorima.

U sadržaju obrađen je i način markiranja sa crtežima te stoga ovaj rad može da posluži i kao doprinos usavršavanju tehnike markiranja i sticanju iskustava sa raznim markicama na raznim vrstama ribe u raznim prirodnim okolnostima.

Nema sumnje o tome, da ovaj rad omogućuje jasnije gledanje na problem ribarskog iskorištavanja rijeke Gacke, koja među salmonidskim vodama Jugoslavije zauzima istaknuto mjesto. To također dokazuje na drugi način i nedavno u listu »Ribarstvo Jugoslavije« objavljeno rad »Prilog ribarsko-biološkom istraživanju rijeke Gacke« od J. Plančića, D. Stanić-Mayer i S. Marko.

**Umoljavaju se pretplatnici našeg lista koji nisu podmirili pretplatu za 1953. godinu da to čim prije učine, kako bi se moglo održavati redovno izlaženje našeg lista.**